31993L0103

13.12.1993. *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* L 307/1

PADOMES DIREKTĪVA 93/103/EK

(1993. gada 23. novembris)

par drošības un veselības prasību minimumu darbā uz zvejas kuģiem (trīspadsmitā individuālā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 118.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1], kas sagatavots pēc apspriešanās ar Darba drošības, higiēnas un veselības aizsardzības konsultatīvo komiteju,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā 1987. gada 21. decembra rezolūcijā par darba drošību, higiēnu un veselību [4] Padome atzīmēja Komisijas nodomu iesniegt tai prasību minimumu attiecībā uz strādnieku darba drošības un veselības aizsardzības organizēšanu;

tā kā darba drošības un veselības aizsardzības pasākumi būtu jāievieš kā daļa no dažādiem Kopienas pasākumiem, kas attiecas uz zvejniecības sektoru;

tā kā atbilstība prasību minimumam par labāka drošības un veselības aizsardzības līmeņa nodrošināšanu uz zvejas kuģiem ir būtiska, lai nodrošinātu attiecīgo strādnieku drošību un veselību;

tā kā specifisko un īpaši grūto darba un dzīves apstākļu dēļ uz zvejas kuģiem ir ļoti daudz jūras zvejā nodarbināto strādnieku nāves gadījumu;

tā kā 1988. gada 15. aprīlī Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju, kurā tika atzīta darba drošības profilaktiskā nozīme uz zvejas kuģiem;

tā kā attiecīgo strādnieku drošības un veselības interesēs lielāka nozīme būtu jāpiešķir zvejas kuģu atrašanās vietas noteikšanai kritiskās situācijās, jo īpaši izmantojot jaunās tehnoloģijas;

tā kā šī direktīva ir individuāla direktīva Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu uzlabojumus strādnieku darba drošībā un veselībā [5], un tā kā šā iemesla dēļ šie noteikumi ir piemērojami darbam uz zvejas kuģiem pilnībā, nesašaurinot stingrākus un/vai specifiskākus noteikumus, kas ietverti šajā direktīvā;

tā kā uz jūras zveju attiecas tās individuālās direktīvas, kas jau ir pieņemtas darba drošības un veselības jomā, ja vien nav paredzēts citādi, un tā kā šā iemesla dēļ dažos gadījumos var būt nepieciešams konkretizēt sevišķas šīs darbības iezīmes, lai nodrošinātu individuālo direktīvu piemērošanu vislabākajā veidā;

tā kā Padomes 1992. gada 31. marta Direktīva 92/29/EEK par drošības un veselības prasību minimumu, lai uzlabotu medicīnisko aprūpi uz kuģiem [6], ir pilnībā piemērojama jūras zvejas nozarei;

([1]) OV C 337, 31.12.1991., 21. lpp.; OV C 311, 27.11.1992., 21. lpp.

([2]) OV C 241, 21.9.1992., 106. lpp.; 1993. gada 27. oktobra Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

([3]) OV C 169, 6.7.1992., 46. lpp.

([4]) OV C 28, 3.2.1988., 1. lpp.

([5]) OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

([6]) OV L 113, 30.4.1992., 19. lpp.

tā kā šī direktīva ir uzskatāma par konkrētu panākumu virzībā uz sociālās dimensijas sasniegšanu iekšējā tirgū,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

1. Šī direktīva, kas ir trīspadsmitā individuālā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē, nosaka drošības un veselības prasību minimumu, kas piemērojams darbā uz 2. pantā nosauktajiem kuģiem.

2. Direktīvas 89/391/EEK noteikumi pilnībā attiecas uz 1. punktā minēto jomu, nesašaurinot stingrākus un/vai specifiskākus noteikumus, kas ietverti šajā direktīvā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

a) "zvejas kuģis" ir jebkurš kuģis, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu vai atrodas dalībvalsts neierobežotā jurisdikcijā un tiek izmantots komerciāliem nolūkiem, vai nu lai zvejotu, vai lai zvejotu un apstrādātu zivis vai citus dzīvos organismus, kas atrodami jūrā;

b) "jauns zvejas kuģis" ir zvejas kuģis, kura garums ir 15 metri vai vairāk un par kuru datumā, kas noteikts 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, vai arī pēc šā datuma:

   i) ir noslēgts līgums par būvēšanu vai kapitālu pārbūvi vai

   ii) līgums par būvēšanu vai kapitālu pārbūvi ir noslēgts pirms datuma, kas noteikts 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, un tiek izpildīts trīs vai vairākus gadus pēc šā datuma, vai

   iii) ja nav līguma par būvēšanu:

      — ir ielikts kuģa ķīlis vai

      — sākas būvēšana, kas ir uzskatāma par speciālu šim kuģim, vai

      — ir samontētas vismaz 50 tonnas vai 1 % no novērtētās izmantojamā strukturālā materiāla masas atkarībā no tā, kurš rādītājs ir mazāks;

c) "esošais zvejas kuģis" ir jebkurš zvejas kuģis, kura garums ir 18 metri vai vairāk un kurš nav jauns zvejas kuģis;

d) "kuģis" ir jebkurš jauns vai esošais zvejas kuģis;

e) "strādnieks" ir jebkura persona, kas ir nodarbināta uz kuģa, ieskaitot stažierus un mācekļus, bet neskaitot krasta personālu, kas veic darbu uz kuģa kuģu piestātnē, un ostas ločus;

f) "īpašnieks" ir kuģa reģistrētais īpašnieks, ja vien kuģis nav iznomāts (nofraktēts) uz laiku vai ja vadības līguma ietvaros to pilnībā vai daļēji nepārvalda fiziska vai juridiska persona, kas nav reģistrētais īpašnieks, un tādā gadījumā, atkarībā no apstākļiem, par īpašnieku uzskata fraktētāju vai arī attiecīgo fizisko vai juridisko personu, kas pārvalda kuģi;

g) "kapteinis" ir darbinieks, kas saskaņā ar valsts likumdošanu un/vai praksi komandē kuģi vai ir par to atbildīgs.

3. pants

Vispārīgie noteikumi

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai pārliecinātos, ka:

a) īpašnieki nodrošina, ka viņu kuģi tiek izmantoti, neapdraudot strādnieku drošību un veselību, jo īpaši paredzamos meteoroloģiskos apstākļos, neierobežojot kapteiņa atbildību;

b) tiek ņemti vērā visi riski, kam pakļauti pārējie strādnieki gadījumos, kad tiek piemērots Direktīvas 89/391/EEK 8. panta 4. punkts;

c) jebkādi atgadījumi jūrā, kas skar vai varētu skart uz kuģa esošo strādnieku drošību un veselību, tiek aprakstīti detalizētā ziņojumā, ko nosūta attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un kas tiek rūpīgi un sīki reģistrēti kuģa žurnālā, ja valsts noteikumi vai spēkā esošie tiesību akti pieprasa šāda žurnāla vešanu uz attiecīgā tipa kuģiem vai, ja šāda žurnāla nav, dokumentā, kas tiek pieprasīts šim mērķim.

2. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar šo direktīvu kuģus regulāri pārbauda, un to veic iestādes, kam ir īpašas pilnvaras veikt šādas pārbaudes.

Noteiktas pārbaudes saskaņā ar šo direktīvu drīkst veikt jūrā.

4. pants

Jauni zvejas kuģi

Vēlākais līdz datumam, kas minēts 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, ir jāpanāk, ka jauni zvejas kuģi atbilst drošības un veselības prasību minimumam, kas izklāstītas I pielikumā.

5. pants

Esošie zvejas kuģi

Septiņu gadu laikā, sākot no datuma, kas minēts 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, ir jāpanāk, ka esošie zvejas kuģi atbilst drošības un veselības prasību minimumam, kas izklāstītas II pielikumā.

6. pants

Apjomīgs remonts, pārbūve un izmaiņas

Ja kuģi pakļauj apjomīgam remontam, pārbūvei vai izmaiņām datumā, kas noteikts 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, vai pēc šā datuma, ir jāpanāk, ka šādi apjomīgi remonti, pārbūves un izmaiņas atbilst attiecīgajam prasību minimumam, kas izklāstītas I pielikumā.

7. pants

Iekārtas un uzturēšana

1. Lai aizsargātu strādnieku drošību un veselību, dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai, neierobežojot kapteiņa atbildību, nodrošinātu, ka īpašnieki:

a) nodrošina, lai kuģi un to aprīkojums un iekārtas, jo īpaši tās, kas minētas I un II pielikumā, tiktu uzturētas tehniskā kārtībā un lai jebkādi atklāti defekti, kas varētu ietekmēt strādnieku drošību un veselību, tiktu izlaboti pēc iespējas ātrāk;

b) veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka kuģi un visu aprīkojumu un iekārtas regulāri tīra, lai uzturētu atbilstošus higiēnas standartus;

c) glabā uz kuģa piemērotus avārijas un glābšanas līdzekļus pietiekamā skaitā un labā darba kārtībā;

d) ievēro drošības un veselības prasību minimumu attiecībā uz III pielikumā minētajiem glābšanas līdzekļiem;

e) ievēro šīs direktīvas IV pielikumā dotās individuālo aizsardzības līdzekļu instrukcijas, neierobežojot Padomes 1989. gada 30. novembra Direktīvas 89/656/EEK par veselības un drošības prasību minimumu individuālo aizsardzības līdzekļu izmantošanā darba vietā strādniekiem (trešā individuālā direktīva Direktīvas 89/391/EEK [1] 16. panta 1. punkta nozīmē) noteikumus.

2. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka strādnieku drošības un veselības aizsardzības nolūkā īpašnieks apgādā kapteini ar līdzekļiem, kas nepieciešami, lai viņš varētu pildīt pienākumus, ko viņam uzliek šī direktīva.

8. pants

Informācija strādniekiem

1. Neskarot Direktīvas 89/391/EEK 10. panta noteikumus, strādnieki un/vai viņu pārstāvji tiek informēti par visiem pasākumiem, kas jāveic drošības un veselības jomā uz kuģiem.

2. Informācijai ir jābūt saprotamai attiecīgajiem strādniekiem.

9. pants

Strādnieku izglītošana

1. Neskarot Direktīvas 89/391/EEK 12. panta noteikumus, strādniekus attiecīgi izglīto ar precīzām, saprotamām instrukcijām par drošību un veselības aizsardzību uz kuģiem, un jo īpaši par negadījumu novēršanu.

2. Šā panta 1. punktā minētās mācības ietver ugunsdzēsību, glābšanas līdzekļu lietošanu un (attiecīgajiem strādniekiem) zvejas iekārtu un vilkšanas iekārtu izmantošanu, un dažāda veida zīmju izmantošanu, ieskaitot rokas signālus.

Šādu izglītošanos ir nepieciešams atjaunot, ja to nosaka pārmaiņas uz kuģa notiekošajā darbā.

10. pants

To personu padziļināta izglītošana, kurām, iespējams, nāksies komandēt kuģi

Neskarot Direktīvas 92/29/EEK 5. panta 3. punktu, jebkuru personu, kurai, iespējams, nāksies komandēt kuģi, padziļināti izglīto par:

[1] OV L 393, 30.12.1989., 18. lpp.

a) arodslimību un negadījumu novēršanu uz kuģa, kā arī par pasākumiem, kas jāveic, notiekot negadījumam;

b) kuģa stabilitāti un uzturēšanu visos paredzamajos iekraušanas apstākļos un zvejas operāciju laikā;

c) radio navigāciju un sakariem, ieskaitot procedūras.

11. pants

Konsultācijas un strādnieku līdzdalība

Strādnieku un/vai viņu pārstāvju konsultēšana un to līdzdalība pārrunās par tēmām, uz ko attiecas šī direktīva un tās pielikumi, notiek atbilstoši Direktīvas 89/391/EEK 11. pantam.

12. pants

Pielikumu piemērošana

Tīri tehniski pielikumu piemērošanu, ņemot vērā:

— direktīvu pieņemšanu tehniskās saskaņošanas un standartizācijas jomā saistībā ar noteiktiem drošības un veselības aspektiem uz kuģiem

un/vai

— tehniskos sasniegumus, izmaiņas starptautiskajos noteikumos vai instrukcijās un konstatējumus drošības un veselības jomā uz kuģiem,

pieņem saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 17. pantā paredzēto procedūru.

13. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Līdz 1995. gada 23. novembrim dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos tiesību aktus, ko tās ir pieņēmušas vai pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

3. Ik pēc četriem gadiem dalībvalstis ziņo Komisijai par šīs direktīvas praktisku ieviešanu, norādot darba devēju un strādnieku viedokļus.

Komisija par to informē Eiropas Parlamentu, Padomi, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Darba drošības, higiēnas un veselības aizsardzības konsultatīvo komiteju.

4. Komisija regulāri iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas ieviešanu Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, ņemot vērā 1., 2. un 3. punktu.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1993. gada 23. novembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. SMET

I PIELIKUMS

DROŠĪBAS UN VESELĪBAS PRASĪBU MINIMUMS JAUNIEM ZVEJAS KUĢIEM

(4., 6. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

Ievadpiezīme

Šajā pielikumā izklāstītie pienākumi ir piemērojami tad, kad vien to pieprasa darbavietas raksturs, darbība, apstākļi vai risks uz jaunā zvejas kuģa.

1. **Derīgums kuģošanai un stabilitāte.**

1.1. Kuģis ir jāuztur kuģošanai derīgā stāvoklī un pienācīgi jāaprīko atbilstoši tā mērķim un izmantošanai.

1.2. Uz kuģa ir jābūt pieejamai informācijai par kuģa stabilitāti, un tai ir jābūt sardzes vīru rīcībā.

1.3. Visiem kuģiem ir jābūt pietiekami stabiliem, kad tie neskartā veidā atrodas tajos darba apstākļos, kam tie ir domāti.

Kapteinim ir jāveic nepieciešamie piesardzības pasākumi, lai saglabātu atbilstošu kuģa stabilitāti.

Stingri jāievēro instrukcijas attiecībā uz kuģa stabilitāti.

2. **Mehāniskās un elektriskās iekārtas.**

2.1. Elektriskās iekārtas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tās neradītu nekādas briesmas, un tā, lai nodrošinātu:

— komandas un kuģa aizsardzību no negadījumiem, ko izraisa elektrība,

— visu to iekārtu pienācīgu funkcionēšanu, kas nepieciešamas, lai saglabātu uz kuģa normālus darba un dzīves apstākļus, neizmantojot avārijas enerģijas padevi,

— to elektrisko iekārtu darbību, kuras ir būtiskas drošībai visās avārijas situācijās.

2.2. Ir jānodrošina avārijas enerģijas padeves avots.

Izņemot zvejas laivas, tam ir jāatrodas ārpus mašīntelpas un jebkurā gadījumā jābūt ierīkotam tā, lai ugunsgrēka gadījumā vai citā galvenās elektriskās iekārtas sabojāšanās gadījumā vismaz trīs stundas vienlaikus funkcionētu:

— iekšējā sakaru sistēma, ugunsgrēka detektors un avārijas signāli,

— navigācijas ugunis un avārijas apgaismojums,

— radio iekārta,

— ja ir — avārijas elektriskais sūknis.

Ja avārijas elektroenerģijas avots ir akumulatora baterija un ja galvenais elektroenerģijas avots sabojājas, akumulatora baterijai ir automātiski jāpieslēdzas avārijas elektrības pultij un trīs stundas bez pārtraukuma jāpiegādā enerģija sistēmām, kas minētas otrās daļas pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā.

Tiktāl, ciktāl iespējams, galvenā elektrības pults un avārijas pults ir jānovieto tā, lai tās vienlaikus netiktu pakļautas ūdens vai uguns iedarbībai.

2.3. Pultis ir skaidri redzami jāmarķē; kūstošo drošinātāju kārbas un drošinātāju turekļi būtu regulāri jāpārbauda, lai nodrošinātu drošinātāju izmantošanu ar pareizu jaudu.

2.4. Nodalījumi, kuros atrodas elektrības akumulatoru baterijas, ir atbilstoši jāvēdina.

2.5. Elektronisko navigācijas iekārtu pārbaude būtu jāveic bieži, un tās ir jāuztur labā darba kārtībā.

2.6. Visas celšanas iekārtas būtu regulāri jātestē un jāpārbauda.

2.7. Visas vilkšanas iekārtas, celšanas iekārtas un ar tām saistītās iekārtas, kā arī to daļas būtu jāuztur labā stāvoklī un labā darba kārtībā.

2.8. Ja ir ierīkotas saldētavas un gaisa kompresoru sistēmas, tās būtu jāuztur labā stāvoklī un regulāri jāpārbauda.

2.9. Virtuves un mājsaimniecības iekārtas, kurās tiek izmantotas smagās gāzes, būtu jāizmanto tikai labi vēdināmās telpās, un būtu jānovērš jebkāda bīstama gāzes uzkrāšanās.

Baloni ar viegli uzliesmojošām un citām bīstamām gāzēm būtu skaidri redzami jāmarķē atbilstoši to saturam un jāglabā uz atklāta klāja.

Visi vārsti, spiediena regulētāji un caurules, kas ir savienotas ar baloniem, būtu jāaizsargā no bojājumiem.

3. **Radio iekārtas.**

Radio iekārtām visu laiku ir jānodrošina sakari ar vismaz vienu krasta vai sauszemes radiostaciju, ņemot vērā normālus radioviļņu izplatīšanās apstākļus.

4. **Avārijas ejas un izejas.**

4.1. Ejām un izejām, ko var izmantot kā avārijas ejas un izejas, visu laiku ir jābūt brīvām no šķēršļiem un viegli pieejamām, kā arī pēc iespējas taisnāk jāved uz klāju vai drošu zonu un no turienes — uz glābšanas laivu, lai strādnieki var pēc iespējas ātrāk un drošāk atstāt savas darbavietas un dzīvojamās telpas.

4.2. To eju un izeju, ko var izmantot kā avārijas ejas un izejas, skaitam, izvietojumam un izmēriem ir jābūt atkarīgiem no darba vietu un dzīvojamo telpu izmantošanas, iekārtām un izmēriem, kā arī no maksimālā iespējamā klātesošo personu skaita.

Avārijas gadījumā jebkuram no strādniekiem vai glābšanas komandai ir nekavējoties jāatver izejas, kas ir slēgtas un ko var izmantot kā avārijas izejas.

4.3. Avārijas izejas durvīm un citām avārijas izejām jābūt atbilstoši izturīgām visos laika apstākļos, kā arī ūdensdrošām, ņemot vērā to atrašanās vietu un konkrēto funkciju.

Avārijas izejas durvīm un citām avārijas izejām ir jābūt tikpat ugunsdrošām kā starpsienām.

4.4. Avārijas ejas un izejas ir jāaprīko ar norādēm saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, kas transponē Direktīvu 92/58/EEK ([1]).

Tādas norādes ir jānovieto atbilstošās vietās, un tām ir jābūt izturīgām.

4.5. Avārijas ejas un iekārtas, kā arī avārijas izejas, kam nepieciešams apgaismojums, ir jānodrošina ar atbilstošas intensitātes avārijas apgaismojumu gadījumā, kad sabojājas apgaismojuma iekārtas.

5. **Ugunsgrēka atklāšana un ugunsdzēšana.**

5.1. Atkarībā no kuģa izmēriem un izmantošanas, no tā iekārtām un uz tā esošo vielu fiziskajām un ķīmiskajām īpašībām, kā arī maksimālā iespējamā klātesošo personu skaita, dzīvojamā zona un norobežotās darba

([1]) OV L 245, 26.8.1992., 23. lpp.

telpas, ieskaitot mašīntelpu un, ja nepieciešams, arī kravas telpas, kurās glabā zivis, ir jāaprīko ar atbilstošām ugunsdzēšanas iekārtām un, ja nepieciešams, ar uguns detektoriem un trauksmes signalizāciju.

5.2. Ugunsdzēšanas iekārtas vienmēr ir jātur tām paredzētajā vietā, jāuztur labā lietošanas kārtībā un tām ir jābūt pieejamām tūlītējai lietošanai.

Strādniekiem ir jāzina ugunsdzēšanas iekārtu atrašanās vieta, kā tās darbojas un kā tās būtu jāizmanto.

Pirms kuģa došanās ceļā vienmēr ir jāpārbauda ugunsdzēšamo aparātu un citu pārnēsājamo ugunsdzēšanas iekārtu esamība.

5.3. Ar roku darbināmām ugunsdzēšanas iekārtām ir jābūt viegli pieejamām un vienkārši izmantojamām, un aprīkotām ar norādēm saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, kas transponē Direktīvu 92/58/EEK.

Tādas norādes ir jānovieto atbilstošās vietās, un tām ir jābūt izturīgām.

5.4. Uguns atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas būtu regulāri jātestē un jāuztur labā kārtībā.

5.5. Regulāri jārīko ugunsdzēšanas mācības.

6. **Norobežotu darba telpu ventilācija.**

Jāveic pasākumi, lai slēgtās telpās nodrošinātu pietiekamu daudzumu svaiga gaisa, ņemot vērā izmantotās darba metodes un strādniekiem izvirzītās fiziskā darba prasības.

Ja izmanto mehānisku ventilācijas sistēmu, tā ir jāuztur labā stāvoklī.

7. **Temperatūra darba telpās.**

7.1. Darba laikā temperatūrai darba telpās ir jāatbilst cilvēka ķermeņa vajadzībām, ņemot vērā izmantotās darba metodes un strādniekiem izvirzītās fiziskā darba prasības, kā arī faktiskos vai iespējamos laika apstākļus tajā rajonā, kurā kuģis atrodas.

7.2. Dzīvojamajās telpās, sanitāri higiēniskajās telpās, ēdnīcās un pirmās medicīniskās palīdzības telpās, tur, kur tādas ir, temperatūrai ir jāatbilst šo telpu izmantošanas konkrētajam mērķim.

8. **Darba vietu dabiskais un mākslīgais apgaismojums.**

8.1. Ciktāl iespējams, darba vietās ir jāsaņem pietiekams dabiskais apgaismojums, un tām ir jābūt aprīkotām ar veicamajām zvejas operācijām piemērotu mākslīgo apgaismojumu, neradot draudus strādnieku drošībai un veselībai un nepakļaujot briesmām citus kuģus.

8.2. Darba zonu, kāpņu, pieslienamo kāpņu un gaiteņu apgaismošanas iekārtas ir jāizvieto tā, lai nodrošinātais apgaismojuma veids neradītu nelaimes gadījumu risku strādniekiem un netraucētu kuģa vadīšanu.

8.3. Darba vietas, kurās strādnieki ir īpaši pakļauti riskam mākslīgā apgaismojuma sabojāšanās gadījumā, ir jāapgādā ar atbilstošas intensitātes avārijas apgaismojumu.

8.4. Avārijas apgaismojums ir jāuztur labā darba kārtībā un regulāri jāpārbauda.

9. **Klājs, starpsienas un klāja ārmala.**

9.1. Zonas, kas pieejamas strādniekiem, nedrīkst būt slidenas, un tās jāaprīko ar ierīcēm, kas novērš kritienus, un tām, cik vien iespējams, ir jābūt brīvām no šķēršļiem.

9.2. Darba vietām, kurās ir darba stacijas, ir jābūt atbilstoši izolētām un aprīkotām ar skaņas izolāciju, ņemot vērā veicamo uzdevumu veidu un strādnieku fiziskās aktivitātes.

9.3. Klāju, starpsienu un klāja ārmalas virsmām darba zonās ir jābūt tādām, lai tās var tīrīt un atsvaidzināt atbilstoši higiēnas standartiem.

10. **Durvis.**

10.1. Jānodrošina, lai durvis vienmēr var atvērt no iekšpuses bez īpašu iekārtu palīdzības.

Durvīm ir jāveras no abām pusēm laikā, kad darba vietās tiek strādāts.

10.2. Durvīm, un jo īpaši bīdāmajām durvīm, ja tādas izmanto, jādarbojas tā, lai tās būtu pēc iespējas drošākas darbiniekiem, it īpaši, ja laika apstākļi jūrā ir slikti.

11. **Satiksmes ejas — bīstamās zonas.**

11.1. Gaiteņi, maģistrāles, kabīņu ārpuses un itin visas satiksmes ejas ir jāaprīko ar margu iežogojumu, stieņu margām un augšējām margām vai citiem līdzekļiem, kas nodrošina strādnieku drošību darbā uz kuģa.

11.2. Ja ir risks, ka strādnieki var izkrist pa klāja atverēm vai nokrist no viena klāja uz otru, jānodrošina atbilstoša aizsardzība, kur vien iespējams.

Ja šādu aizsardzību nodrošina ar margām, tām ir jābūt vismaz vienu metru augstām.

11.3. Piekļūšana iekārtām, kas atrodas virs klāja, lai ar tām strādātu vai veiktu to apkopi, ir jānodrošina tā, lai tiktu ievērota strādnieku drošība.

Kritienu novēršanai ir jāierīko attiecīga augstuma margas vai līdzīgas aizsardzības ierīces.

11.4. Marksienām vai citiem līdzekļiem, kas ierīkoti, lai novērstu cilvēku pārkrišanu pāri bortam, ir jābūt labā kārtībā.

Marksienās ir jāierīko ūdensvārti vai līdzīgas ierīces, lai ūdens varētu ātri notecēt.

11.5. Uz traleriem, kuru pakaļgalā ir rampa, rampas augšējā daļā ir jābūt vārtiem vai citai ierīcei, kas nodrošina, ka rampa atrodas tādā pašā augstumā kā marksienas vai citas blakus esošās ierīces, lai tādējādi aizsargātu strādniekus no uzkrišanas uz rampas.

Šiem vārtiem vai citai ierīcei ir jābūt viegli atveramai vai aizveramai, vēlams, ar tālvadības pults palīdzību, un tie ir jāatver tikai tādēļ, lai iemestu tīklu vai lai izvilktu tīklu.

12. **Darba staciju izvietojums.**

12.1. Darba zonām ir jābūt brīvām un, ciktāl iespējams, aizsargātām no jūras, un tajās ir jānodrošina strādniekiem atbilstoša aizsardzība, lai tie nepakristu uz kuģa vai nepārkristu pāri bortam.

Darbības zonām ir jābūt pietiekami plašām gan augstuma, gan virsmas ziņā.

12.2. Ja dzinēji ir vadāmi no mašīntelpas, tiem ir jābūt vadāmiem no atsevišķas zonas, kura ir aprīkota ar skaņas izolāciju un izolēta no pārējās mašīntelpas un kurā var iekļūt, nešķērsojot pārējo mašīntelpu.

Komandtiltiņu uzskata par zonu, kas atbilst pirmās daļas prasībām.

12.3. Vilkšanas iekārtu vadības ierīces ir jāuzstāda zonā, kas ir pietiekami plaša, lai operatori varētu strādāt netraucēti.

Vilkšanas iekārtai ir jābūt aprīkotai ar atbilstošām avārijas drošības ierīcēm, ieskaitot avārijas apturēšanas iekārtu.

12.4. Vilkšanas iekārtu operatoram ir adekvāti jāpārredz vilkšanas iekārta un strādājošie strādnieki. Ja vilkšanas iekārtu vada no tiltiņa, operatoram arī ir labi jāpārredz strādājošie strādnieki — vai nu tiešā veidā, vai ar kāda šim nolūkam piemērota līdzekļa palīdzīb

12.5. Starp tiltiņu un darba klāju ir jāizmanto droša sakaru sistēma.

12.6. Visu laiku ir jāveic precīza novērošana, un komanda ir jābrīdina par draudošajām briesmām, ko zvejas operāciju laikā vai citu klāja darbu laikā rada tuvojošās vētras.

12.7. Saskare ar neizolētām virvēm un tauvām, kā arī ar iekārtu kustīgajām daļām ir jāsamazina, ierīkojot aizsargierīces.

12.8. Jo īpaši uz traleriem jāierīko šādas vadības iekārtas lielas masas pārvietošanai:

— ierīces, kas padarītu nekustīgas traļa durvis,

— ierīces, kas vadītu traļa āmja šūpošanos.

13. **Dzīvojamā zona.**

13.1. Strādnieku dzīvojamās zonas un labierīcību, kur tādas ir, atrašanās vietai, uzbūvei, skaņas izolācijai, izolācijas līdzekļiem un izvietojumam, kā arī piekļūšanas iespējām jābūt tādām, lai atbilstoši aizsargātu no laika apstākļiem un jūras, vibrācijas, trokšņa un nepatīkamām smakām, kas nāk no citām kuģa daļām un kas var traucēt strādniekus atpūtas laikā.

Ja kuģa konstrukcija, izmēri un/vai mērķis atļauj, strādnieku dzīvojamā zona ir jāizvieto tā, lai samazinātu kustības un paātrinājuma iespaidu.

Ciktāl iespējams, jāveic attiecīgi pasākumi, lai pasargātu nesmēķētājus no neērtībām, ko rada tabakas dūmi.

13.2. Strādnieku dzīvojamā zona ir pienācīgi jāvēdina, lai nodrošinātu pastāvīgu svaiga gaisa pieplūdi un novērstu mitruma uzkrāšanos.

Dzīvojamajā zonā ir jānodrošina atbilstošs apgaismojums:

— piemērota parastā vispārējā gaisma,

— vājāka vispārējā gaisma, lai netraucētu strādniekus, kas atpūšas, un

— lokālā gaisma katrā kojā.

13.3. Ja uz kuģa ir virtuve un ēdamtelpa, tām ir jābūt piemērotā lielumā, labi apgaismotām un vēdinātām un viegli uzkopjamām.

Jābūt nodrošinājumam ar ledusskapjiem vai citām iekārtām ar zemu temperatūru, kurās var glabāt pārtiku.

14. **Sanitāri higiēniskās telpas.**

14.1. Kuģi, uz kuriem ir dzīvojamā zona, ir pienācīgi jāaprīko, un jāuzstāda dušas ar karstu un aukstu ūdeni, izlietnes un tualetes, un attiecīgās telpas pienācīgi jāvēdina.

14.2. Katram strādniekam ir jābūt vietai, kur viņš var glabāt savu apģērbu.

15. **Pirmā medicīniskā palīdzība.**

Uz visiem kuģiem ir jābūt pirmās palīdzības piederumiem, kas atbilst Direktīvas 92/29/EEK II pielikuma prasībām.

16. **Aizborta trapi un kāpnes.**

Jābūt pieejamam aizborta trapam, kāpnēm vai citām līdzīgām iekārtām, kas nodrošina atbilstošu, drošu iekļūšanas veidu kuģī.

17. **Troksnis.**

Jāveic visi attiecīgie tehniskie pasākumi, lai pēc iespējas vairāk samazinātu trokšņa līmeni darba vietās un dzīvojamajā zonā, ņemot vērā kuģa izmērus.

II PIELIKUMS

DROŠĪBAS UN VESELĪBAS PRASĪBU MINIMUMS ESOŠAJIEM ZVEJAS KUĢIEM

(5. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

Ievadpiezīme

Ciktāl to atļauj esošā zvejas kuģa uzbūves raksturs, šajā pielikumā izklāstītie pienākumi ir piemērojami tad, kad to pieprasa darba vietas raksturs, darbība, apstākļi vai risks uz esošā zvejas kuģa.

1. **Derīgums kuģošanai un stabilitāte.**

1.1. Kuģis ir jāuztur kuģošanai derīgā stāvoklī un pienācīgi jāaprīko atbilstoši tā mērķim un izmantošanai.

1.2. Informācijai, ja tāda ir, par kuģa stabilitāti ir jābūt pieejamai, un tai ir jābūt sardzes vīru rīcībā.

1.3. Visiem kuģiem ir jābūt pietiekami stabiliem, kad tie neskartā veidā atrodas tajos darba apstākļos, kam tie ir domāti.

Kapteinim ir jāveic nepieciešamie piesardzības pasākumi, lai saglabātu atbilstošu kuģa stabilitāti.

Stingri jāievēro instrukcijas attiecībā uz kuģa stabilitāti.

2. **Mehāniskās un elektriskās iekārtas.**

2.1. Elektriskās iekārtas ir jāprojektē un jākonstruē tā, lai tās neradītu nekādas briesmas, un tā, lai nodrošinātu:

— komandas un kuģa aizsardzību no negadījumiem, ko izraisa elektrība,

— visu to iekārtu pienācīgu funkcionēšanu, kas nepieciešamas, lai saglabātu uz kuģa normālus darba un dzīves apstākļus, neizmantojot avārijas enerģijas padevi,

— to elektrisko iekārtu darbību, kuras ir būtiskas drošībai visās avārijas situācijās.

2.2. Ir jānodrošina avārijas enerģijas padeves avots.

Izņemot zvejas laivas, tam ir jāatrodas ārpus mašīntelpas un jābūt ierīkotam tā, lai ugunsgrēka gadījumā vai citā galvenās elektriskās iekārtas sabojāšanās gadījumā vismaz trīs stundas vienlaikus funkcionētu:

— iekšējā sakaru sistēma, ugunsgrēka detektors un avārijas signāli,

— navigācijas ugunis un avārijas apgaismojums,

— radio iekārta,

— ja ir — avārijas elektriskais sūknis.

Ja avārijas elektroenerģijas avots ir akumulatora baterija un ja galvenais elektroenerģijas avots sabojājas, akumulatora baterijai ir automātiski jāpieslēdzas avārijas elektrības pultij un trīs stundas bez pārtraukuma jāpiegādā enerģija sistēmām, kas minētas otrās daļas pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā.

Tiktāl, ciktāl iespējams, galvenā elektrības pults un avārijas pults ir jānovieto tā, lai tās vienlaikus netiktu pakļautas ūdens vai uguns iedarbībai.

2.3. Pultis ir skaidri redzami jāmarķē; kūstošo drošinātāju kārbas un drošinātāju turekļi būtu regulāri jāpārbauda, lai nodrošinātu drošinātāju izmantošanu ar pareizu jaudu.

2.4. Nodalījumi, kuros atrodas elektrības akumulatoru baterijas, ir atbilstoši jāvēdina.

2.5. Elektronisko navigācijas līdzekļu testēšana būtu jāveic bieži, un tie ir jāuztur labā kārtībā.

2.6. Visas celšanas iekārtas būtu regulāri jātestē un jāpārbauda.

2.7. Visas vilkšanas iekārtas, celšanas iekārtas un ar tām saistītās iekārtas, kā arī to piederumi, būtu jāuztur labā stāvoklī un darba kārtībā.

2.8. Ja ir ierīkotas saldētavas un gaisa kompresoru sistēmas, tās būtu jāuztur labā stāvoklī un regulāri jāpārbauda.

2.9. Virtuves un mājsaimniecības iekārtas, kurās tiek izmantotas smagās gāzes, būtu jāizmanto tikai labi vēdināmās telpās un būtu jānovērš jebkāda bīstama gāzes uzkrāšanās.

Baloni ar viegli uzliesmojošām un citām bīstamām gāzēm būtu skaidri redzami jāmarķē un jāglabā uz atklāta klāja.

Visi vārsti, spiediena regulētāji un caurules, kas ir savienotas ar baloniem, būtu jāaizsargā no bojājumiem.

3. **Radio iekārtas.**

Radio iekārtām visu laiku ir jānodrošina sakari ar vismaz vienu krasta vai sauszemes radiostaciju, ņemot vērā normālus radioviļņu izplatīšanās apstākļus.

4. **Avārijas ejas un izejas.**

4.1. Ejām un izejām, ko var izmantot kā avārijas ejas un izejas, visu laiku ir jābūt brīvām no šķēršļiem un viegli pieejamām, kā arī pēc iespējas taisnāk jāved uz klāju vai drošu zonu un no turienes — uz glābšanas laivu, lai strādnieki var pēc iespējas ātrāk un drošāk atstāt savas darba vietas un dzīvojamās telpas.

4.2. To eju un izeju, ko var izmantot kā avārijas ejas un izejas, skaitam, izvietojumam un izmēriem ir jābūt atkarīgiem no darba vietu un dzīvojamo telpu izmantošanas, iekārtām un izmēriem, kā arī no maksimālā iespējamā klātesošo personu skaita.

Avārijas gadījumā jebkuram no strādniekiem vai glābšanas komandai ir nekavējoties jāatver izejas, kas ir slēgtas un ko var izmantot kā avārijas izejas.

4.3. Avārijas ejas un izejas ir jāaprīko ar norādēm saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, kas transponē Direktīvu 92/58/EEK.

Tādas norādes ir jānovieto atbilstošās vietās, un tām ir jābūt izturīgām.

4.4. Avārijas ejas un iekārtas, kā arī avārijas izejas, kam nepieciešams apgaismojums, ir jānodrošina ar atbilstošas intensitātes avārijas apgaismojumu gadījumā, ja sabojājas apgaismojuma iekārtas.

5. **Ugunsgrēka atklāšana un ugunsdzēšana.**

5.1. Atkarībā no kuģa izmēriem un izmantošanas, no tā iekārtām un uz tā esošo vielu fiziskajām un ķīmiskajām īpašībām, kā arī maksimālā iespējamā klātesošo personu skaita, dzīvojamā zona un norobežotās darba telpas, ieskaitot mašīntelpu un, ja nepieciešams, arī kravas telpas, kurās glabā zivis, ir jāaprīko ar atbilstošām ugunsdzēšanas iekārtām un, ja nepieciešams, ar uguns detektoriem un trauksmes signalizāciju.

5.2. Ugunsdzēšanas iekārtas vienmēr ir jātur tām paredzētajā vietā, jāuztur labā lietošanas kārtībā un tām ir jābūt pieejamām tūlītējai lietošanai.

Strādniekiem ir jāzina ugunsdzēšanas iekārtu atrašanās vieta, kā tās darbojas un kā tās būtu jāizmanto.

Pirms kuģa došanās ceļā vienmēr ir jāpārbauda ugunsdzēšamo aparātu un citu pārnēsājamo ugunsdzēšanas iekārtu esamība.

5.3. Ar roku darbināmām ugunsdzēšanas iekārtām ir jābūt viegli pieejamām un vienkārši izmantojamām, un aprīkotām ar norādēm saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem, kas transponē Direktīvu 92/58/EEK.

Tādas norādes ir jānovieto atbilstošās vietās un tām ir jābūt izturīgām.

5.4. Uguns atklāšanas un trauksmes signalizācijas sistēmas būtu regulāri jāpārbauda un jāuztur labā kārtībā.

5.5. Regulāri jārīko ugunsdzēšanas mācības.

6. **Norobežotu darba telpu ventilācija.**

Jāveic pasākumi, lai norobežotās telpās nodrošinātu pietiekamu daudzumu svaiga gaisa, ņemot vērā izmantotās darba metodes un strādniekiem izvirzītās fiziskā darba prasības.

Ja izmanto mehānisku ventilācijas sistēmu, tā ir jāuztur labā stāvoklī.

7. **Temperatūra darba telpās.**

7.1. Darba laikā temperatūrai darba telpās ir jāatbilst cilvēka ķermeņa vajadzībām, ņemot vērā izmantotās darba metodes un strādniekiem izvirzītās fiziskā darba prasības, kā arī faktiskos vai iespējamos laika apstākļus tajā rajonā, kurā kuģis atrodas.

7.2. Dzīvojamajās telpās, sanitāri higiēniskajās telpās, ēdnīcās un pirmās medicīniskās palīdzības telpās, tur, kur tādas ir, temperatūrai ir jāatbilst šo telpu izmantošanas konkrētajam mērķim.

8. **Darba vietu dabiskais un mākslīgais apgaismojums.**

8.1. Ciktāl iespējams, darba vietām ir jāsaņem pietiekams dabiskais apgaismojums, un tām ir jābūt aprīkotām ar veicamajām zvejas operācijām piemērotu mākslīgo apgaismojumu, neradot draudus strādnieku drošībai un veselībai un nepakļaujot briesmām citus kuģus.

8.2. Darba zonu, kāpņu, pieslienamo kāpņu un gaiteņu apgaismošanas iekārtas ir jāizvieto tā, lai nodrošinātais apgaismojuma veids neradītu nelaimes gadījumu risku strādniekiem un netraucētu kuģa vadīšanu.

8.3. Darba vietas, kurās strādnieki ir īpaši pakļauti riskam mākslīgā apgaismojuma sabojāšanās gadījumā, ir jāapgādā ar atbilstošas intensitātes avārijas apgaismojumu.

8.4. Avārijas apgaismojums ir jāuztur labā lietošanas kārtībā un regulāri jāpārbauda.

9. **Klājs, starpsienas un klāja ārmala.**

9.1. Zonas, kas pieejamas strādniekiem, nedrīkst būt slidenas, un tām jābūt aprīkotām ar ierīcēm, kas novērš kritienus un kas iespēju robežās ir brīvas no šķēršļiem.

9.2. Darba vietām, kurās ir darba stacijas, jābūt atbilstoši izolētām un aprīkotām ar skaņas izolāciju, ņemot vērā veicamo uzdevumu veidu un strādnieku fiziskās aktivitātes.

9.3. Klāju, starpsienu un klāja ārmalu virsmām darba zonās ir jābūt tādām, lai tās var tīrīt un atsvaidzināt atbilstoši higiēnas standartiem.

10. **Durvis.**

10.1. Jānodrošina, lai durvis vienmēr var atvērt no iekšpuses bez īpašu iekārtu palīdzības.

Ja tiek izmantotas darba vietas, durvīm ir jāveras no abām pusēm.

10.2. Durvīm, un jo īpaši bīdāmajām durvīm, ja tādas izmanto, jādarbojas tā, lai tās būtu pēc iespējas drošākas darbiniekiem, it īpaši, ja laika apstākļi un jūras stāvoklis ir slikts.

11. **Satiksmes ejas — bīstamās zonas.**

11.1. Gaiteņi, maģistrāles, kabīņu ārpuses un itin visas satiksmes ejas ir jāaprīko ar margu iežogojumu, stieņu margām un augšējām margām vai citiem līdzekļiem, kas nodrošina strādnieku drošību darbā uz kuģa.

11.2. Ja ir risks, ka strādnieki var izkrist pa klāja atverēm vai nokrist no viena klāja uz otru, jānodrošina atbilstoša aizsardzība, kur vien iespējams.

11.3. Piekļūšana iekārtām, kas atrodas virs klāja, lai ar tām strādātu vai veiktu to apkopi, ir jānodrošina tā, lai tiktu ievērota strādnieku drošība.

Kritienu novēršanai ir jāierīko atbilstoša augstuma margas vai līdzīgas aizsardzības ierīces.

11.4. Marksienām vai citiem līdzekļiem, kas ierīkoti, lai novērstu cilvēku pārkrišanu pāri bortam, ir jābūt labā kārtībā.

Marksienās ir jāierīko ūdensvārti vai līdzīgas ierīces, lai ūdens varētu ātri notecēt.

11.5. Uz traleriem, kuru pakaļgalā ir rampa, rampas augšējā daļā ir jābūt vārtiem vai citai ierīcei, kas nodrošina, ka rampa atrodas tādā pašā augstumā kā marksienas vai citas blakus esošās ierīces, lai tādējādi aizsargātu strādniekus no uzkrišanas uz rampas.

Šiem vārtiem vai citai ierīcei ir jābūt viegli atveramai vai aizveramai, un tie ir jāatver tikai, lai iemestu tīklu vai lai izvilktu tīklu.

12. **Darba staciju izvietojums.**

12.1. Darba zonām ir jābūt brīvām un, ciktāl iespējams, aizsargātām no jūras, un tajās ir jānodrošina strādniekiem atbilstoša aizsardzība, lai tie nepakristu uz kuģa vai nepārkristu pāri bortam.

Darbības zonām ir jābūt pietiekami plašām gan augstuma, gan virsmas ziņā.

12.2. Ja dzinēji ir vadāmi no mašīntelpas, tiem ir jābūt vadāmiem no atsevišķas zonas, kura ir aprīkota ar skaņas izolāciju un izolēta no pārējās mašīntelpas un kurā var iekļūt, nešķērsojot pārējo mašīntelpu.

Komandtiltiņu uzskata par zonu, kas atbilst pirmā apakšpunkta prasībām.

12.3. Vilkšanas iekārtu vadības ierīces ir jāuzstāda zonā, kas ir pietiekami plaša, lai operatori varētu strādāt netraucēti.

Vilkšanas iekārtai ir jābūt aprīkotai ar atbilstošām avārijas drošības ierīcēm, ieskaitot avārijas apturēšanas iekārtu.

12.4. Vilkšanas iekārtu operatoram ir jāpārredz vilkšanas iekārta un strādājošie strādnieki.

Ja vilkšanas iekārtu vada no tiltiņa, operatoram arī ir labi jāpārredz strādājošie strādnieki — vai nu tiešā veidā, vai ar kāda šim nolūkam piemērota līdzekļa palīdzību.

12.5. Starp tiltiņu un darba klāju ir jāizmanto droša sakaru sistēma.

12.6. Visu laiku ir jāveic precīza novērošana, un komanda ir jābrīdina par draudošām briesmām, ko zvejas operāciju laikā vai citu klāja darbu laikā rada tuvojošās vētras.

12.7. Saskare ar neizolētām virvēm un tauvām, kā arī ar iekārtu kustošajām daļām ir jāsamazina, ierīkojot aizsargierīces.

12.8. Jāierīko vadības ierīce lielas masas pārvietošanai, jo īpaši uz traleriem:

— ierīces, kas padara nekustīgas traļa durvis,

— ierīces, kas vada traļa āmja šūpošanos.

13. **Dzīvojamā zona.**

13.1. Strādnieku dzīvojamai zonai, ja tāda ir, jābūt tādai, lai samazinātu troksni, vibrāciju, kustības un paātrinājuma iespaidu un nepatīkamas smakas no citām kuģa daļām.

Dzīvojamajā zonā ir jāierīko atbilstošs apgaismojums.

13.2. Ja uz kuģa ir virtuve un ēdamtelpa, tām ir jābūt piemērotā lielumā, labi apgaismotām un vēdinātām, un viegli uzkopjamām.

Jābūt nodrošinājumam ar ledusskapjiem vai citām iekārtām ar zemu temperatūru, kurās var glabāt pārtiku.

14. **Sanitāri higiēniskās telpas.**

Kuģos, uz kuriem ir dzīvojamā zona, ir jāuzstāda tualetes, izlietnes un, ja iespējams, duša, un attiecīgās telpas ir pienācīgi jāvēdina.

15. **Pirmā medicīniskā palīdzība.**

Uz visiem kuģiem ir jābūt pirmās palīdzības piederumiem, kas atbilst Direktīvas 92/29/EEK II pielikuma prasībām.

16. **Aizborta trapi un kāpnes.**

Jābūt pieejamam aizborta trapam, kāpnēm vai citām līdzīgām iekārtām, kas nodrošina atbilstošu, drošu iekļūšanas veidu kuģī.

III PIELIKUMS

DROŠĪBAS UN VESELĪBAS PRASĪBU MINIMUMS ATTIECĪBĀ UZ GLĀBŠANAS LĪDZEKĻIEM

(7. panta 1. punkta d) apakšpunkts)

Ievadpiezīme

Šajā pielikumā izklāstītie pienākumi ir piemērojami tad, kad to pieprasa darba vietas raksturs, darbība, apstākļi vai risks uz zvejas kuģa.

1. Uz kuģa jābūt atbilstošiem glābšanas līdzekļiem, tostarp piemērotiem līdzekļiem strādnieku izcelšanai no ūdens, kā arī radio glābšanas iekārtai, īpaši, kur avārijas pozīciju norāda radio signāls ar hidrostatisku palaišanas mehānismu, ņemot vērā uz kuģa esošo personu skaitu un zonu, kurā kuģis strādā.

2. Visi dzīvības glābšanas līdzekļi ir jāglabā tiem noteiktās vietās, jāuztur labā lietošanas kārtībā, un tiem ir jābūt pieejamiem nekavējoties.

   Strādniekiem tie ir jāpārbauda pirms izbraukšanas no ostas, kā arī reisa laikā.

3. Glābšanas līdzekļi ir regulāri jāpārbauda.

4. Visiem strādniekiem ir jāsaņem atbilstoša apmācība un atbilstošas instrukcijas, kā rīkoties avārijas gadījumā.

5. Ja kuģa garums pārsniedz 45 metrus vai arī uz tā atrodas pieci strādnieki vai vairāk, jāsagatavo saraksts, kurā ir sniegtas skaidras instrukcijas katram strādniekam, kas jāpilda avārijas gadījumā.

6. Kuģa mācību trauksme būtu jāsarīko katru mēnesi ostā un/vai jūrā.

   Šiem treniņiem ir jānodrošina, lai strādnieki pilnīgi saprot un ir gatavi veikt pienākumus, kas varētu rasties saistībā ar dzīvības glābšanas līdzekļu izmantošanu.

   Strādniekiem ir jāmāca uzstādīt un iedarbināt pārnēsājamo radio iekārtu, ja tāda ir uz kuģa.

IV PIELIKUMS

DROŠĪBAS UN VESELĪBAS PRASĪBU MINIMUMS ATTIECĪBĀ UZ INDIVIDUĀLAJIEM AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻIEM

(7. panta 1. punkta e) apakšpunkts)

Ievadpiezīme

Šajā pielikumā izklāstītie pienākumi ir piemērojami tad, kad to pieprasa darba vietas raksturs, darbība, apstākļi vai risks uz zvejas kuģa.

1. Ja ar kopīgiem vai tehniskiem aizsardzības līdzekļiem nevar novērst vai pietiekami samazināt risku, kam pakļauta strādnieku drošība un veselība, viņi ir jānodrošina ar individuālajiem aizsardzības līdzekļiem.

2. Personiskajiem aizsardzības līdzekļiem ir jābūt košās krāsās, apģērba veidā vai valkājamiem virs apģērba, lai kontrastētu ar jūras vidi un būtu skaidri saskatāmi.